

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 70

Z KRAKOWA DNIA 21 WRZESNIA 1823 ROKU W NIĘDZIELE.

Z Warszawy d. 12 Września.

Droga rocznica Imienia Najjaśniejszego Cesarza i Króla, obchodzoną była wczoraj w stolicy Królestwa Polskiego z jak największą uroczystością. Dodała świetności dniu temu obecność w murach tutejszych trzech NN. Wielkich Xiążąt dostojnych Braci Najłaskawszego Monarchy. Na pokoiach u J. J. CC. MM. Wielkich Xiążąt znajdował się J. O. Xze Namiestnik Królewski, Senatorowie, Ministrowie, Jenerałowie, tudzież najznakomitsi urzędnicy. W godzinach rannych J. W. Biskup Sandomierski Senator Królestwa odprawił w Kościele Metropolitalnym S. Jana solenne nabożeństwo w obecności J. O. Xcia Namiestnika, Senatu, Ministrów, wszystkich Urzędników i licznie zebranego ludu wnoszącego do Najwyższego modły o jak najdłuższe i najszczęśliwsze panowanie ukochanego Monarchy. Tegóż dnia J. O. Xiążę Namiestnik Królewski dał wielki obiad na którym stosownie do uroczystości toasty wnoszonemi były. Bezpłatne widowisko w Teatrze Narodowym zakończyło uroczystość dnia tego, a gdy się zmierzchno miasto oświecono.

Z Poznania d. 6 Września.

Dzisiejsze Gazeta tutejsza umieściła

następujące szczegóły życia Oycy S. Piusa VII. 251go Papieża, udzielone J. Redakcyi iey przez jednego z Xięży Cystersów klasztoru Przemętskiego: — “ Pius VII. dawniey Grzegorz Chiaromonti, urodził się d. 14 Sierpnia 1742 w Cezenie; mając lat 16 wstąpił do zakonu XX. Benedyktynów, i otrzymał imię Barnabaś. W roku 1782 obrany Opatem klasztoru S. Anzelma w Rzymie. D. 14 Lutego 1788 mianował go Pius VI. Kardynałem. Po iego śmierci, dnia 13 Marca 1800 w Wenecyi, gdzie się odbyło Conclave, obrany Papieżem. Z uszanowania dla założyciela zakonu, którego był członkiem, przeznaczył święto S. Benedykta na obchód swey koronacyi, i d. 21 Marca 1800 został uroczyste w Wenecyi trójistą koroną ozdobiony. Wiażd swój uroczysty do Rzymu odprawił d. 14 Lipca, lecz doczesne rządy kraju dopiero d. 22 Listopada następującego roku miał sobie od Francuzów oddane. — W skutek pona-wianey próby Napoleona pojechał Pius roku 1804 do Paryża, gdzie go w dniu 2 Grudnia na Cesarza namiascił. Jak Papież Leon III. koronował Cesarza Karola W. roku 800 w Grudniu, tak Pius VII. koronował Napoleona 1804 r. w tym samym miesiącu. W kilka lat po-

źniey powstały między Oycem S. a nowo koronowanym Cesarzem nieporozumienia, ponieważ oyciec niechciał się stósować do woli syna. Nalegał bowiem Napoleon na Oycę S. o zawarcie z nim przymierza zaczepnego, na co tę pamiętną odebrał odpowiedź: „Ja sługa Boga pokoju niemogę z tobą, duchu wojowniczy, zawrzeć przymierza, ponieważ żyć chcę w nieprzerwanym mirze z moimi miłemi w Chrystusie Synami.., Ta nieugiętość Oycy S. powodowała Napoleona do połączenia w miesiącu Maju połnocny połowy Państwa kościelnego z Królestwem Włoskiem, a nareszcie i do wcielenia miasta Rzymu do Państwa Francuzkiego. — Dnia 10 Czerwca 1809 wystąpili Francuzi przeciw bezbronnemu starcowi, i wymierzyli swe działa na pałac Kwirynalski, w którym mieszkał. Starano się oddalić go od okien, lecz zamiast tego, zamiast ukrycia się, wyszedł na otwarty balkon pałacu, i przypatrywał się temu bez zadrżenia. Jenerał Miollis przyszedł do niego; Papież przyjął go z taką godnością i wspaniałą powagą, że ten na zapytanie jego: *Sietto Cattolico voi?* ledwie mógł wybełgorać odpowiedź: *Santissimo Padre si.* Następnie w wydanej odezwie obwieścił Jenerał Miollis, iż Państwo Papieżkie ustało, i odtąd do Francyi należy. Pius zmógł ten wypadek z wielką duszą spokojnością, i kiedy Francuzi dnia 6 Lipca o północy gwałtem porwali czcigodnego starca z Rzymu, dał z sobą czynić, co się nieprzyjaciółom podobało, i zabronił wszelkiego oporu. Zawieziono go naprzód do Francyi, później do Savyony w Genueńskim, nareszcie do Fontainebleau, gdzie jako więzień był strze-

żony. — Znosząc los swój z niewzruszonem mężstwem opierał się tem dzielnie samowolnym krokom Napoleona w sprawach kościelnych, i mianowanym przezeń nowym Biskupom statecznie kanonicznego odmawiał zatwierdzenia. Aby przymnożyć krzywdy i przykrości Oycy S. dał Napoleon tytuł Króla Rzymskiego swojemu w dniu 20 Marca 1811 narodzonemu synowi. — Dnia 19 Stycznia 1814 kazał Napoleon przez jednego z Biskupów ofiarować Papieżowi oddanie mu jednej części Państw jego, jeżeli drugą odstąpić zechce. Lecz odebrał tę odpowiedź: „Dzielnia Piotra S. nie jest moją własnością, należy do Kościoła, a zatem nie mogę zezwolić na odstąpienie jakiegokolwiek części. Powiedzcie zaś waszemu Cesarzowi, że chociaż ja za moje grzechy nie mam powrócić do Rzymu, to następca mój, mimo wszelkie zabiegi rządu Francuzkiego, z tryumfem władz swój do tej stolicy odprawi.., Gdy Biskup usiłował, usprawiedliwić Napoleona, odpowiedział Pius: „Zdaję się daleko więcej na sprzymierzonych Monarchów, aniżeli na niego.., Deputowany żądał objaśnienia w tej mierze, a Naczelnik kościoła rzekł do niego: „Ani mi nie przystoi dać, ani wam żądać.., Kardynałom, którym pomimo zakazu kazał do siebie przyjechać, zalecił ieszcze, ażeby żadney oznaki zaszczytowej rządu Francuzkiego nie nosili, ani od niego pensyi, ani uct od jego urzędników nie przyjmowali. Wszyscy tżami zalani do nóg się jego rzucili. Żądanie jego aby im pozwolono z nim iechać, zostało odmówionem pod pozorem: iż okoliczności nie dozwalają puszczać ich razem do Rzymu. „Kiedy więc, rzekł Pius, Ce-

sarz chce się zemną obejść iak z prostym Xiędzem, to niepotrzebuję nic więcej prócz pojazdu, abym się dostał do Rzymu dla sprawowania moiego urzędu pasterskiego.” Biskup zaczął teraz mówić o przynależnym Głowie kościoła uszanowaniu, dodając, iż mu towarzyszyć będzie straż honorowa i Pułkownik; lecz Papież wypraszał się przynajmniej od przytomności ostatniego w swym poieździe, i nie wyjechał dnia, który mu przepisano, lecz który sam sobie obrał. Za dzieło Opatrzności uważanem być może, iż Napoleon w tym samym zamku w Fontaineblau, w którym blisko lat 5 więził Papieża, koronę swą złożyć musiał, i że nareszcie razem odbywali podróż; ten do Rzymu, gdzie świętny swój wiażd d. 24 Maia odprawił, tamten do wyspy Elby, gdzie miał żyć iako więzień. Tu w rzeczywistości odmierzone Cesarzowi miarką, iaką on Papieżowi mierzył. Wymówił się był Oyciec S. od przyjęcia orszaku woyska Francuzkiego, lecz wkrótce potem otrzymał poczet z woyska Austriackiego i Angielskiego, który mu był przyjemnym. Po zebraniu się Kardynałów do Rzymu, złożył pamiętny Konsystorz, na którym między innemi mianowicie dziękował Monarchom, którzy się przyłożyli do iego oswobodzenia i przywrócenia do stolicy. — Na początku roku 1815 musiał znowu Papież dać nowy dowód stałości swego charakteru, kazawszy napisać dobieży list do przebywającego w Rzymie Konsula Neapolitańskiego, i oświadczyć mu, że tylko uważanym będzie iak każda inna prywatna osoba, ponieważ rozszerzał po kraju pisma buntownicze. Oto dosłowna treść tego listu:

“ Mości Panie! Sekretarz Stanu, Kardynał i Podkómorzy Kościoła, odebrał wyraźny rozkaz od Jego Świątobliwości, ażeby WPanu bez ogródki oświadczył, iż mu się sprzykrzyło znosić dłużej postępowanie W Pana przeciw rządowi. Wiadome są Oycu S. kabały, przez które udało się W Panu urządzać potajemne szpiegowstwo. Znani są owi podli iurgelnicy W Pana, którzy pozabawieni honoru i miłości oyczyzny, zaprzędali się W Panu, i haniebnym sposobem obcey służą sprawie. Zna Jego Świątobliwość pisma, któreś rozsiewał w mieście i po całym kraju Papieżkiem, mając ten zbrodniczy i szkaradny zamiar, ażeby osłabić dobre chęci, iakie się prawemu należą władcy. Zna wreszcie Jego Świątobliwość potajemne schadzki, które W Pan utrzymujesz; sposób, w iakim się na nich wyrażasz, i listy, które pisujesz dla zapalenia ognia zdań kacerskich, który przez tyle lat połowę kuli ziemskiej pustoszył. Oyciec S. zlecił mi, ażebym w imieniu Jego pisał do Gubernatora i Prezydenta policyi Rzymu, i rozkazał onemuż, iżby wyszedził i uwięził owych niegodnych imienia Rzymskiego ludzi, którzy służą za szpiegów obcemu i nieprzyjaźnemu duchowi, i których zamiarem jest wzniecić zaburzenie w kraju. Wyrażną jest także wolą Jego Świątobliwości, ażebyś W Pan, równie iak każda inna partykularna osoba, ulegał ustawom miejscowey policyi, ile nie mając żadnego w tcy stolicy politycznego znaczenia, i dla tego umocowana jest policyia do przedsięwzięcia wszelkich kroków, iakieby przysięć W Pana postępowanie koniecznemi uczynić mogła. Podpisany uwiadomiałę W Pana o tym

nawwyższym rozkazie, ponawia zapewnienie swego szacunku. — Dan w Sekretaryacie Stanu dnia 7 Szechnia 1815.,
(podpisano) *Patca.*

Przezwyjęzycznywszy cierpliwością i stałością wszystkich swoich nieprzyjaciół, zaął się Pius gorliwie przywróceniem do porządku skołatanego stanu kościoła. Z naynowszych z Francją, Neapolem, Bawaryą i t. d. zawartych konkordatow, niemniej z urzędzenia spraw Kościoła katolickiego w państwach Królestwa Pruskiego z dnia 16 Lipca 1821 r. okazuje się, iż wskazane niemi polepszenia mają iedynie za cel religijne uszlachetnienie i uszczęśliwienie ludów. W bullach i breyach Oycza S. objawia się silną i potrzebną w naszych czasach mowa. W osobistym obcowaniu okazywał się Papież jako Mąż pełen nauk i mocnego charakteru, którego jnic ugiąć nie zdołało. Prawdziwy przyjaciel ludzkości, umiał sobie ziednać w wysokim stopniu powszechny szacunek całego chrześcijaństwa. — W roku 1819 dnia 2 Kwietnia Franciszek I. Cesarz Austriacki odprawił swój uroczysty wiadz do Rzymu. Od roku 1536 żaden Cesarz nie pokazał się publicznie w Rzymie, acz Cesarz Józef był tam, lecz tylko prywatnie, roku 1769. — Roku 1822 dnia 10 Listopada miał Oyciec S. szczególną radość z sposobności uroczystego przyięcia u siebie N. Króla Jmci Pruskiego w towarzystwie dwóch jego synów i brata, i podziękowania mu ustnie za przyłożenie się do jego oswobodzenia, a nadewszystko za urzędzenie sprawy kościelney w krajach berlu N. Pana podległych. — Dnia 6 Lipca r. b. w wieczór o godzinie 1-tey Namal Oyciec S. nogę, a dnia 20 Sier-

pnia zakończył swe pełne chwaly życie. — Pomiędzy Papieżami tylko sześciu piastowało tę dostojność przeszło 20 lat, iako to: Leon W. 21 lat. — Adryan 23. — Alexander III. 22. — Urban VIII. 21. — Pius VI. 25. — Pius VII. 24. — Dway ostatni żyli naydłużey, byli rodem z iednego miasta Cezeny, i iednakowego doznali losu, to jest, niewoli Francuzkiej

Z Perpignanu d. 26 Sierpnia.

Korpus konstytucyynego woyska pod rozkazami Milansa i Lobery, cofa się od potyczki d. 14 b. m. mię lzy Mauresa i Moja do Montblanch, i słabo tylko jest ścigany. Woyska Francuzkie przybyły d. 20 do Villafranca, tak iż oba woyska znajdują się w tych samych stanowiskach, które d. 10 Sierpnia zajmowały. Woyska nasze miały d. 20 przeciw Montblanch postąpić. Marszałek Moncey zdaie się mieć zamiar uderzyć na nieprzyjaciela w terażnieyszem jego stanowisku. Może on wprawdzie oderznąć nieprzyjaciela od Tarragony, ale nie potrafi przeszkodzić jego ustępowi do Reus lub Leridy. Jeżeli Milans przyymie bitwę, tedy może wawozu Santa Christina bronić i potykać się w tem samem stanowisku, w którym potykał się Jenerał Sarsfield w woynie oswobodzenia.

Wygnań z Barcelony osoby znajduią się ieszcze na fregacie Juno i dotąd nie wysadzono ich do Mataro. Ządaią one bydź do Francyi zawiezionemi, czemu spzeciwia się Gubernator Mataro, i z tego powodu wszczął się spór między kapitanem fregaty i Gubernatorem, który Marszałek Moncey rozstrzygnie.

Kanonierowie i woyska, które udały się do Arles i Montlouis, dla odparcia konstytucyonistów od granicy Francuzkiej, powróciły tu nazad.

Z Bajony d. 26 Sierpnia.

Podług dziennika *Restaurador* władze Tal veyra de la Reyna opuściły miasto. Rozchodzi się wieść, że Lopez Bannos z 400 konnicy i 800 piechoty przeszedł przez most pod Almaraz, a Pułkownik Amon z 400 konnicy i 1000 piechoty przez most pod Arcobispo. Juna wieść twierdzi, że Pułkownik Amon i Hr. Castel dos Rios na mocy układu z Xięciem Reggio z 4000 piechoty i 2000 jazdy o 6 mil od Madrytu stanowisko zajęli.

Empecinado trzyma Benevent osadzony. Prefekt w Orense w Galicyi chce się przeciw Francuzom bronić. Jenerałowie Rego i Palarea stać mają z 7000 ludzi między Vigo i Orense.

Podług doniesień z Madrytu zajść tam miały zaburzenia z powodu prywatney zemsty przeciw konstytucyonistom.

Z Madrytu d. 28 Sierpnia.

Dzień S. Ludwika obchodzony tu był uroczystem Nabożeństwem, wczasie którego Nuncyusz Papiezki miał Mszę S. wielką byków walką, na której znajdował się Xze Reggio z całym swoim sztabem, woyskową paradą, obiadem u Francuzkiego Posła przy Rejencyi na 64 osób, i nakoniec okazałym koncertem.

D. 22 znajdowała się rodzina Królewska w Kadyxie zdrowa.

Riego oddalił się podobnie z Kadyxu jak Quiroga z Koruny. D. 17

przewiózł się na rybackiey łodzi z takim pośpiechem do Malagi, iż nawet nie z rzeczy swoich z sobą nie zabrał, i iak mówił, dla obięcia dowództwa w tym powiecie. Lecz woyska liniowe i nawet milicye bardzo oziębłe go przyjęły, i od jego przybycia uchodzą kompaniami. Officerowie i jenerałowie nie chcą pod nim służyć, i jeden z ostatnich, Zarco del Vale, przybył d. 20 do Grenady i uznał Rejencyą. Nie pozostało pod Riego w Maladze iak 2500 ludzi; lecz i ci dzielą się na dwa stronnictwa; jedno chce kapitulować, drugie oczekiwać Francuzów. Do ostatniego należą dragoni Królewscy i pułk Galicyyski.

Admirał Villavicentio przybył d. 25 na żądanie Xcia Jeneralissim do główney jego kwatery do Puerto Santa Maria. Z strony morza jest teraz Kadyx tak ściśle zamknięty, iż najmniejszy nawet okręt nie potrafi się do tamtejszego portu przecisnąć. Woyska nasze morskie i lądowe ubiegają się z sobą w zapale, i rachują, iż na flocie i w Puerto Santa Maria znajduje się przeszło 1000 dział, które przeciw Kadyxowi będą użyte.

Z szanicy Trocadero przeszła do naszego woyska cała straż konstytucyyna.

Konstytucyyny Gubernator Koruny, Jenerał Novella, układał się względem poddania miasta i osady z Jenerałem Morillo, a Jenerał Francuzki Bourck przystąpił tylko do tej kapitulacyi. Novella zastrzegł sobie w niej, że za polityczne mniemania i dotychczasowe postępowanie aż do oddania Koruny ni on, ani żaden z woyskowych lub cywilnych urzędników do odpowiedzi pociągającym być nie może, że tak linio-

wi żołnierze, iako też milicyanci na żądanie będą od służby uwolnionemi, i że officerom, którzy w Hiszpańsko-Królewskiem woysku służyć nie chcą, wolno będzie udać się, gdzie im się podoba lub pocztać się za jeńców wojennych.

Z przeiętego doniesienia konstytucyynego Jenerała Torrios z Kartageny pod 10 Sierpnia dowiadujemy się, że zbliżenie się Francuzkiego oddziału woyska do tamtejszego przedmieścia S. Antoniego tak dalece przeraziło strachem konstytucyonistów, iż naszym woyskom udało się zabrać w niewolą Jenerała artyleryi Pablo Miranda, Porucznika Ramiro, jednego szefa szwadronu i posterunek z pułku Jedności.

Z Paryża d. 3 Września.

Zdać się (wyraża wczorayszy dziennik Handlowy) iż wszelka nadzieja pokoiu zniknęła. Nie nadeszły wprawdzie jeszcze dokładne o tem doniesienia, ale wielkie zachodzi podobieństwo, iż los oręcza rzecz rozstrzygnąć musi.

Monitor dzisiejszy oznaymił, iż Dwór zawdziął na 8 dni żałobę po Xciu Holsztyńsko-Oldenburgskim.

Dziennik Gwiazda donosi, iż podług listów z Londynu Rząd Angielski oświadczył jeszcze w przeszłym miesiącu Admirałowi Jabat, iż nie uznaje go więcej za Pośta Hiszpańskiego.

Jenerał porucznik Conchy, dowodzący opasaniem Pampelony, umarł na puchlinę piersiową.

Francuz, de Vilase, został naczelnikiem głównego sztabu Greckiego korpusu, który przeznaczonym jest do oblężenia Patras. Dway inni Francuzi są adiutantami przy Xciu Maurokordato.

D. 30 Sierpnia odplynęły z Brest 2 fregaty, 1 korweta i 3 małe wojenne okręty.

Podług listu zbiegłego z St. Sebastian Hiszpana, rozkazał tamtejszy Dowódca (Pułkownik Alexander Odonel) 13 podeyrzanych osób rozmaitą śmiercią stracić. Zywoości panuje tam niedostatek, i żołnierze nie dostają codziennie iak po 8 uncyy sucharów, i po iedney warzywa.

W niektórych okolicach departamentu Niższych Pireneów (Perpignan) okazała się zaraźliwa choroba na bydło osobliwie owce.

Nieiaki Beny wynalazł tkaczki warsztat na lniane, wełniane, bawełniane i iedwabne materyie. Jeden człowiek może podług tego nowego wynalazku sześciu warsztatami kierować i każdy z nich zrobi trzy razy tyle iak zwyczajny.

— D. 5. —

Odebraliśmy teraz urzędowe doniesienia o postępach naszego woyska pod Kadyxem. Warownia Trocadero, iako pierwszy punkt attaku, opatrzyli rewolucyoniści dokładnie szanćami i przez przekopanie grobli zrobili ją nieiako wyspą. Wybrali na iey obronę same zapalone milicyie, które składają korpus do 3000 ludzi, i ze wszystkich ich środków okazuje się, że los Kadyxu zawisł od utrzymania Trocadero, gdyż ta warownia broni wniścia do wewnętrzznego portu i niedopuszczajązłączenia się naszej flocie z lądowem naszym woyskiem, tudzież opanowania zewnątrznych szanćów wyspy Leon. Rozpoznanie tego ważnego punktu zwróciło zatem nayspierwey uwagę J. Królewicow-

skiey Mei Xcia Angouleme. Zaraz po przybyciu pod Kadyx d. 16 Sierpnia zalecił Naczelnikowi inżynierow Jenerałowi porucznikowi Dode, i gmu pułkowi gwardyi udać się z Puerto Santa Maria do Puerto Real, dla działania z 36 pułkiem liniowym przeciw Trocadero. Od 20 do 25 postąpiono od bateryi Angouleme, na ktorey 6 dział stoczono, w robotach daley naprzód, i d. 26 mogła już bydź druga prostopadła linia otworzona. Bateria na 6 haubic była na prawem skrzydle linii usypana, a w środku i w tyle zgiey linii były także, równie jak w środku i w tyle pierwszej linii baterye założone. Nakoniec zrobiona została piąta bateria z 4 haubic na prawym brzegu rzeki San Pedro, tak iż Trocadero wystawionem będzie na ogień 60 dwudziesto funtowych dział, 14 haubic i wielu większych i mniejszych moździerzy. Od strony kanału San Pedro, broni złożona z 24 funtowych dział baterya przystępu, lecz tu, równie jak przed Trocadero, na około ciągnący się miałki piasek, wielką jest przeszkodą do zakładania szanców, i uciec się potrzeba było do napełnionych worów i beczek ziemią. — Do zabrania woysk stoi przygotowanych pod Rota 60 bark, każda na 50 ludzi, a w czasie potrzeby znajduie ich się więcej. Woyska wprawiają się tymczasem do wsiadania i wysiadania z bark, i odwykaiają od początkowych słabości na morzu. 500 ludzi z brygady Ordonneau wsiadło na flotę. Admirał ma już 36 działowych szalup, a liczba ich powiększy się w krótcie do 40. Na zachodnią stronę wyspy Leon wyszło rozpoznanie, dla upatrzenia bezpiecznego miejsca do wylą-

dowania. — Przy takich przygotowaniach do naglego opanowania dotąd uważanego za niepodobny do wzięcia Kadyxu zdaie się, iż układy pokoiowe ustały.

Kontraadmiral Hamelin złożył swoje dowództwo. Des Rotours obiał tymczasowo nad eskadrą naszą przed Kadyxem dowództwo, poki Kontraadmiral z Brest nie nadpłytnie.

Pod Tarragoną dokąd konstytucyoniści przez Jenerałów Eroles i Tromelin odpartemi zostali, przyszło d. 27 Sierpnia w różnych punktach do potyczki, w których strata konstytucyoniistów, oprócz znaczney liczby ranionych, do 60 zabitych wynosi, Francuzów zaś nie przechodzi 5 zabitych i 80 ranionych. — Podczas wielkiego rozpoznania d. 28 był nieprzyjaciel z wszystkich punktów do Tarragony odparty, i okolice tej twierdzy zostały aż na karabimowy wystrzał rozpoznane. — Tarragona czynić zapewnie będzie na wzór Barceliony wycieczki, poki obie twierdzą do poddania się przymuszonymi nie zostaną.

Morillo mianowany został przez Rejencyą naczelnym Wodzem Galicyi.

Hr. Onate, grand Hiszpański, został z powodu rewolucyynnych swoich uczuciów z rozkazu Rejencyi za granicę wyprowadzony, i tym tylko sposobem potrafił go przed wściekłością społeczeństwa uratować.

Tegorocznie wystawienie plodów przemysłu celowało szczególniey mechanicznemi machinami. Molard wystawił plóg z lanego żelaza, Cambre młockarnią, machiny do wrywania chwastów, do

rznięcia siewki i wór młyna, który w czterech kamieniach za pomocą takiej siły jak do dwóch kamieni jest potrzebną, trzy razy więcej umiele. Gravier wystawił dziurkowany cylinder z blachy do czyszczenia żyta, a Chemin wagę żyta. Zarna wystawili Durand, Jacquemin i Collier. Ostatni zapewnia, iż w żarnie jego wynalazku jeden człowiek potrafi codziennie 100 funtów mąki umieć. Monceau wymyślił sposób, iż wór mąki może być bardzo wygodnie i prędko do drugiego wora przesypyany, tudzież ręczny wózek do przewozu wora mąki z jednego na drugie miejsce i razem go zważenia. Wszystkie te wynalazki zmierzają do oszczędzenia czasu, pracy i siły.

Z Londynu d. 3 Września.

Wczoraj rano przybył tu do Kancelaryi spraw zagranicznych goniec z piśmie z Rzymu.

W Plimut d. 22 Sierpnia spuszczony z warsztatu został okręt wojenny na 60 dział.

P. Canning podług gazety *Times* używa w towarzystwie P. Huskisson wolnej chwili, dla ziednania sobie na zimowe posiedzenia Parlamentu popleczników.

Z tamtey strony Kalabryi (w głównem mieście Catanzaro) podług listów z Neapolu uwięziono 4 znakomitych mężów, którzy z Grekami na przeciwnym brzegu utrzymywać mieli związki.

Gazeta *Times* twierdzi, iż istniejące w Libonie stronnictwa nie rokują przedkier tam spokojności.

Gazeta *Goniec* donosi pod d. 18

Sierpnia z Madrytu co następuje: Członki Rejencyi rozmawiają często z Ambasadorem Rossyjskim, a z Portugalią zostają w ustawicznej korespondencyi, dla umowienia się względem siły, którą to Królestwo wysłać może nad Minno dla działania przeciw Ciudad-Rodrigo.

D. 29 z. m. wyporządzona tućysza synagoga, na którą 5000 Fs. wyłożono, została utworzoną.

Wczoraj Major Cartwright dał ucztę dla Pań Quiroga i Riego, brata i ojca ostatniego i innych Hiszpanów.

Kompania wschodnio - Indyjska przez szczęśliwy wypadek z Maratami ostatnicy wojny, uzyskała wiele krajów i 1 mill. 300,000 Fs. czystego dochodu.

W Kolumbii upoważnił Kongres pod d. 7 Czerwca władzę wykonawczą do przyjmowania wychodniów z Europy i północney Ameryki. Na mocy tey uchwały wydał Viceprezydent obwieszczenie, aby osoby życzące sobie osiąść w Kolumbii, podały wykaz osób swey rodziny, oznaymiły z którego są kraju i jakim chcą trudnić się rzemiosłem. Na ówczas dopiero wyznaczone im mogą być miejsca i grunta, a skoro Rząd przekona się o ich użyteczności, mogą być ile ustawy Rzpltey pozwalają od pewnych podatków uwolnionemi. — Izba Reprezentantów upoważniła uchwałą władzę wykonawczą do zaciągnięcia 30 mill. dolarów pożyczki, którą Rząd nietylko zaspokoić ma dawne długi, ale nadto opędzić przyszłe potrzeby. Dalej upoważnioną taż władza została wybrać za 200,000 dolarów miedzianey monety, a w przypadku potrzeby powiększyć tę kwotę jeszcze 100,000.

DODATEK

DO N^{ro} 76.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 21 WRZESNIA 18³ ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Wiednia d. 11 Września.

Nuncyusz Papiezki, Hr. Leardi, miał zaszczyt d. 8 b. m. na prywatnym posłuchaniu złożyć J. C. K. Mci pismo od Kollegium kardynałów, oznaymujące o śmierci J. Świątobliwości Piusa VII. J. C. K. Mość przenikniony boleścią nad utratą odznaczającego się cnotami, mądrością, łagodnością i heroiczną stałością tego Naczelnika Kościoła, nie czekając uroczystego złożenia powyższego pisma, rozkazał przez dotyczące się Władze we wszystkich Metropolitalnych kościołach Monarchii odprawić zwyczajne w podobnych zdarzeniach uroczyste żałobne nabożeństwa, i razem czynić publiczne modły o szczęśliwy wypadek nastąpić mającey Konkławy.

Tegoż dnia zostający dawniey przy Dworze tuteyszym Kr. Portugalski nadzwyczajny Posel i pełnomocny Minister, przez zaszłą w Portugalii rewolucyją odwołany, a teraz na nowo przywrócony, Komandor Navarro d'Andrade, miał zaszczyt złożyć J. C. K. Mci nowy wierzytelny list od Monarchy swóiego.

Od brzegów Menu d. 8 Września.

W Frankforcie nad Menem znajduje się związek, który w każdą rocznicę bitwy pod Belle - Alliance obdarza

dziewięciu walecznych żołnierzy Niemieckich, którzy w tey bitwie stali się inwalidami, każdego po pięćdziesiąt Zr. Do uzyskania na przyszłość tego dobrodzieystwa podanych już jest związkowi podług numerów i z nazwiska 450 żołnierzy. Na czele tego dobroczynnego związku znajduje się, jako Prezes, sławny Bankier Maurycy Bethmann.

W kraiu Badeńskim przy szukaniu soli natrafiono zaraz przy świdrowaniu ziemi na łożysko soli. Sądzić zatem można, iż kraie Badeńskie nie będą na przyszłość potrzebowały zagranicznej soli, owszem udzielać iey będą mogły ościennem kraiom, zwłaszcza Szwaycaryi.

W kraiu Nassauskim do szkół początkowych w r. z. chodziło także 691 Izraelitskich dzieci. Do wyższych szkół uczęszczają nawet w sabat młodzieńcy Moyżeszowego wyznania. Do szkół przemysłowych, w których w popołudniowych godzinach uczą kobiecych robót i szycia sukien, chodzą nietylko żydowskie dziewczyny, ale i chłopy. Wielu z ostatnich uczą się także chodowania drzew owocowych w założonym przy każdej szkole ogródku.

D. 18 Lipca w Chur między pełnomocnikami Austriackimi, Sardyńskimi i Szwajcarskimi zawarta została umowa względem uzupełnienia gościńców przez góry S. Bernarda i Spügel.

D. 4 b. m. Bawarskie miasto Hof spaliło się całe aż do jego przedmieścia, od którego wiatr odwrócił pożar.

Z Jugolstadtu piszą pod 5 Sierpnia: Grad zniszczył w 5 okolicznych wsiach zasiewy wiosenne. Onegdaj przez niesłychaną ulewę wezbrane stromyki poczyniły w polach wielkie szkody, a wczoraj uderzył piorun w były Jezuicki gmach przy Vohburg i spalił go z przeszło 200 stodołami zapełnionemi zbożem. Pomiędzy wszelkiego rodzaju dowozami, przybył tu także wczoraj statek z Passawy winem i innymi rzeczami wyładowany, który opatrzony wielkiem żaglem ciągnęły dwa konie pod wodę.

Na końcu roku zeszłego z Marselii odplynęła znaczna liczba zagranicznych przyjaciół Greków, osobliwie Niemców, do Hydra. Rodowity Grek Kephallas, który długi czas w Niemczech bawił, znajdował się na czele tych ochotników, i sądzili, iż przez niego będzie przyszły ich los dostatecznie zapewniony. Lecz zawiodła ich ta nadzieja; bezwstydnym Kephallas przywłaszczył sobie cały zapas broni i innych potrzeb, które były ze składek zakupione, a nawet prywatną własność chirurgów Niemieckich, jako to lekarstwa i instrumenta, i sprzedał Hydryjskiemu Rządowi, pieniądze schował, a cudzoziemców swojemu losowi zostawił. Oszukani, zdradzeni i opuszczeni cudzoziemcy opuścili niewdzięczny lud, za którego krew swoją prze-

łać postanowili, i powiększyli części udali się do Smirny o proszalnym chlebie, dla dostania się ztamtąd na powrót do Niemiec.

Z Bruzelli d. 5 Września.

Nuncyusz Papieżki Nassali udać się ztąd ma za kilka dni na powrót do Rzymu.

Wyrokiem Królewskim pod d. 21 Sierpnia zniesione zostały w całej Belgii Rzymsko-Katolickie towarzystwa, ponieważ zawiązały się bez pozwolenia Rządu.

Minister Skarbowy przybył tu onegdaj z Hagi, a do ostatniego miasta Baron Stroganów d. 3 b. m.

Z Smirny d. 18 Lipca.

Dziennik tutejszy Spektator wschodni donosi z Santorin, że niedawno wylądowali tam Grecy, wybrali 60,000 piastrow kontrybucyi i powrócić wkrótce przyrzekli.

Basza nasz odebrał od Porty kilka fermanów względem majątków uszłych Greków. Grunta i towary Greków, którzy na wezwanie nie powrócili, mają być wedle tych fermanów publicznie sprzedane, a zebrane za nie pieniądze użyte mają być na zapłacenie ich długów Europejskim kupcom, z którymi handel prowadzili. Sprzedarz takowa już się rozpoczęła i towary dobrze są płacone.

Tenże dziennik wyraża: Mieszkańcy wyspy Syra opłacić się Grekom musieli 40,000 piastrow w gotowiznie i 5000 w żywnościach. Stan tej wyspy między Ipsara i Hydra leżącej tak jest nieszczęśliwy, że wielu Turków, wyniosło się ztamtąd. Konsul Francuzki Fauvel przeniósł się także ztamtąd do mniejszej Azji.

Z Włoch d. 27 Sierpnia.

Kardynał Consalvi urząd Sekretarza stanu ustal z śmiercią Piusa VII. Kardynał Mazzio objął na jego miejscu urząd sekretarza Konklawy.

Gazeta Rzymska Diario donosi z listu z Smirny pod d. 22 Lipca o ciągłych zwycięstwach Turków. Opanować mieli Missolongi, ogniem i mieczem wszystko pustoszyć, i z 165 wsiów mieszkańców wyciąć. Oprócz tego osadzić Turcy mieli Ateny, i t. d. Inne atoli pismo Rzymskie głosi, że wielka Turecka flotta została między Cerigo i Kandyą przez Grecką eskadrę na głowę zbitą, że stojąca w wodach Patrassu dywizya flotty Tureckiej niewiadomo dokąd odplynęła, i że pod Termopilami 18,000 Turków grob znaleźli.

Sycylija upoważnioną została od N. Króla do zaciągnięcia pożyczki 680,000 uncyy na zastąpienie kosztów robienia dróg.

Od granic Tureckich d. 20 Sierpnia.

Podług doniesień z Stambułu pod d. 15 b. m. Porta odebrała przez Tatarów urzędową wiadomość, że pokóy z Persyją ostatecznie d. 16 Lipca zawarty został.

W Belgradzie Turcy i Grecy rozpuszczają zwycięzkie wiadomości.

Podług Smirneńskiego Spektatora Turcy, których Kapitan Basza na Kubca do Karisto wysadził, udali się przeciw Greckiej wsi Comni, którey mieszkańcy naywięcey dokuczyli miastu Karisto; wieś została spaloną, wszyscy mężczyźni wyciętemi, a kobiety i dzieci do niewoli zabranemi.

Z Sztokolmu d. 2 Września.

Wczoraj odjechał ztąd nasz Posel, P. Signel, na miejsce dawnego swoie-

go przeznaczenia do Hamburga. N. Król wynadgradzając jego zasługi oddał mu przed wyjazdem wielki krzyż orderu północney Gwiazdy.

W ostatnią środę naradzały się Stany seymujące w zupełności względem urzędzeń krajowych, a dziś względem zdania ekonomicznego wydziału o wolności pożywienia. — W tym tygodniu wydziału stanu i bankowy udziela Stanom zdanie swoje względem urzędzenia skarbu.

Norwęski woenny bryg Frederiksvaern powrócił do kraju i zaraz rozbroiony został.

Z Lizbony d. 15 Sierpnia.

Jenerał Robert Wilson odpłynął ztąd. Rząd wydał rozkaz do zatrzymania okrętu na którym się znajdował, ale ten przybył dwiema godzinami pierwej do straży nadbrzeżney, niż do Gubernatora. Na żądanie Konsula Angielskiego dozwoili Gubernator okrętowi odpłynąć; ale gdy Konsul na okręt przybył, dla oznajmienia o tem kapitanowi, niechciała straż dozwoilić okrętowi odpłynąć; lecz okręt odciął kotwice i mimo iey oporu odpłynął. Dowiedziawszy się Minister o tem wypadku, posłał zaraz z przeproszeniem do Angielskiego Ministra, iż niechciano przez to ubliżyć banderze Angielskiej, i że stało się tylko przez pomyłkę.

Z Zemlina d. 20 Sierpnia.

Listy z Bitoglia pod d. 5 b. m. potwierdzają wiadomość o pobiciu oddziału woyska Baszy Skutary pod Agrafa.

Podczas ostatniego pożaru w Stambule zginęło wiele Turków w zburzonych budynkach około zbrojowni. Licz-

Na spalonych domów wynosić ma do 3000. Codziennie lękaią się tam nowych gwałtów z strony zagorzałych Muzułmanów.

Z Kopenhagi d. 3 Września.

Piękny nowy Kr. Pruski parowy okręt Orzeł przybył tu dziś w 15 godzinach z Stralsundu z Gubernatorem Norway Pomeranii, Xciem Putbus i jego małżonką, i byłby wcześniej tu jeszcze stanął, gdyby go noc pod Dragoie nie była zaskoczyła.

Jeden liniowy Rossyyski okręt i dwie fregaty zarzuciły na przedporcie naszym kotwice.

UW I A D O M I E N I E.

Przybyły do Krakowa P. Weis z Paryża będzie miał honor dać po raz ostatni dziś w Niedzielę d. 21, w Sali P. Knotza Mechaniczno - Fizyczno-sztuczne swoje wystawienia, z któremi poleca się Prześwietney Publiczności.

D O N I E S I E N I A.

Podpisany Notaryusz publiczny Wolnego Miasta Krakowa z Jego Okręgiem, stósownie do do rezolucyi Wysokiego Trybunału Rzeczypospolitey Krakowskiej dnja 19 Września 1823 r. do Nru 3254 wydanej, zawiadomia Publiczność, iż Ruchomości po ś. p. Michale Zakrzewskim pozostałe, iako to: Suknie, bielizna do chodzenia, bielizna stołowa, Firanki do okien, Pościel, Dywany, Futra, Stolarszczyzna, Landschafty i malowidła, Zegary, Porcelana, Szkło różnego gatunku, Fajans, Zwierciadła Lustra, Wazony Marmurowe, Książki, Mosiądz, Blacha, Miedziane naczynia, Żelazo, Cyna, Powozy, Szory, Brzytwy, Pistolety, Kawa, Cukier, Srebro stołowe, Wino, Kwiaty, w dniu 25 Września 1823 r. na Wesoly przy Krakowie w Domu pod Liczbą 230, o godzinie dziesiątey ranney, a po południu o godzinie trzeciej sprzedawane za gotową z góry zapłatą będą. — Oczem chęć licytowania mających uwiadomia. Po odbyciu której sprzedawane zostaną Ruchomości po ś. p. Józefie Leszczyńskim pozostałe, iako to: Suknie, Książki, stósownie do Rezolucyi Trybunału z dnja 9 Września 1823 r. do Nru 3049 wyszły w Domu na Wesoly przy Krakowie pod Liczbą 230 stojącym. — W Krakowie d. 20 Września 1823. J. Rogalski Notaryusz.

W Gmachu Sukiennic w Krakowie na głównym Rynku stojących dnja 23 i następných dni b. m. i r. o godzinie 9 ranney, a o 3 z południa odbywać się będzie Licytacya publiczna różnych Ruchomości po ś. p. Gottlibie Fuchs pozostałych, iako to: Mebli, Fajansów, Sukni, Porcellany, Zwierciadel, i t. p. sprzętów domowych.

Dnja tegoż samego o godzinie 3 z południa w Krakowie przy Ulicy Franciszkańskiej pod L. 221 odbędzie się licytacya publiczna wydzierżawienia dochodów tegoż domu na lat trzy od 1go Października r. b. zaczynającego się. — W Krakowie d. 18 Września 1823 roku.

Jarzyński Kóm. Sąd.

W dniu 26 Września r. b. 1823 o godzinie 7tey rano w Krakowie przy Ulicy floryańskiej w Domu pod L. 538 w Kancellaryi odpisanego Kómornika odbędzie się w drodze Exekucyi Sądowej licytacya zatradowanych ruchomości, iako to: Koni czterech, bryczki, Komody, zegarka, mosiądzu, &c.

Tegóż samego dnja i w tym samym miejscu, o godzinie 3 po południu nastąpi sprzedarz w Exekucyi Sądowej sreber, fortepianu, &c. &c. — W Krakowie d. 19 Września 1823 r.

H. Salomonski Kom. Sąd.